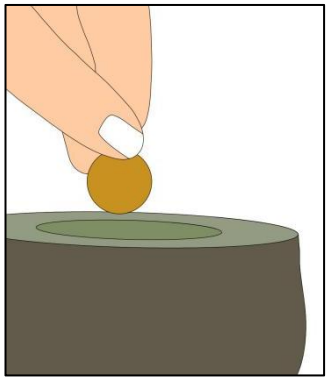

Az alamizsnaadás keresztény szokása

Alams - ruházat, élelmiszer vagy pénz, amelyet szegény embereknek adnak

Evangéliumok

Vigyázzatok, ne adjátok alamizsnátokat az emberek előtt, hogy lássanak titeket; különben nem lesz jutalmatok mennyei Atyátoknál. Ezért amikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtölj előtted, mint a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsőséget nyerjenek az emberektől. Bizony mondom nektek: Elvették a jutalmukat. Te pedig, amikor alamizsnát osztasz, ne tudja a bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed, hogy alamizsnád titokban legyen; és Atyád, aki titokban lát, megfizet neked nyilván. Máté 6:1-4

Jézus pedig felelvén, monda: Egy ember ment le Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik megfosztották ruháitól, megsebesítették, majd elmentek, és félig holtan hagyták. Véletlenül arra ment le egy pap, és amikor meglátta őt, elment mellette. Hasonlóképpen egy lévita is, amikor arra a helyre ért, odament, meglátta őt, és elment mellette. Egy szamaritánus pedig, amint úton volt, odaért oda, és amikor meglátta őt, megszánta őt. Odament hozzá, olajat és bort töltve sebeibe kötözte, majd feltette a saját állatára, elvitte egy fogadóba, és gondot viselt rá. Másnap, amikor elment, elővett két dénárt, odaadta a házigazdának, és ezt mondta neki: Viselj gondot rá, és ha többet költesz, amikor visszatérek, megfizetem neked. E három közül kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, aki a rablók kezébe esett? Ő pedig monda: Aki irgalmasságot cselekedett rajta. Monda azért néki Jézus: Menj el, és te is hasonlóképpen cselekedj! Lukács 10:30-37

Inkább adjátok alamizsnát abból, amitek van, és íme, minden tiszta lesz nektek. Lukács 11:41

Add el, amid van, és adj alamizsnát! Szerezz be magatoknak el nem avuló erszényeket, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol tolvaj nem férkőzik, és a moly sem emészti meg. Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is. Lukács 12:33-34

ApCsel

Péter és János együtt mentek fel a templomba az imádkozás órájában, kilencz órakor. És vittek egy férfit, aki anyja méhétől fogva sánta volt, akit naponta letettek a templom Ékes-kapujához, amelyet Ékes-kapunak hívnak, hogy alamizsnát kérjen azoktól, akik belépnek a templomba. Látván, hogy Péter és János a templomba készülődnek, alamizsnát kért. Péter pedig Jánossal együtt reá szegezve tekintetét, monda: Nézz ránk! Ő pedig figyelt rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit. Péter akkor

monda: Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked. A názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj! És megfogta őt a jobbkezénél fogva, és felemelte; és azonnal megerősödtek a lábai és a bokái. És felugrott, megállt és járt, és bement velük a templomba, járkált és ugrándozott, és dicsérte az Istent. ApCsel 3:1-8

A hívők sokasága pedig egy szívből és egy lélekből való volt; senki sem mondta közülük, hogy a javaiból bármit is a magáé lenne, hanem mindenük közös volt. Nagy erővel tettek bizonyságot az apostolok az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon. Senki sem szűkölködött közöttük; mert akik földek vagy házak birtokosai voltak, eladták azokat, és elhozták az eladott dolgok árát, és letették az apostolok lába elé; és szétosztották mindenkinek a szükség szerint. Józsefet, akit az apostolok Barnabásnak neveztek el (ami azt jelenti, hogy vigasztalás fia), a ciprusi Lévita férfit, mivel földje volt, eladta, elhozta a pénzt, és letette az apostolok lába elé. ApCsel 4:32-37

Joppéban élt egy bizonyos Tábita nevű tanítvány, akit Dorkásznak neveznek. Ez az asszony tele volt jó cselekedetekkel és alamizsnával, melyeket osztogatott. ApCsel 9:36

Élt Cézáreában egy Kornéliusz nevű ember, százados az úgynevezett olasz csapatból, egy istenfélő és istenfélő ember egész házanépével együtt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül imádkozott Istenhez. Látta látomásban a nap kilencedik órája körül Isten angyalát, aki bement hozzá, és ezt mondta neki: „Kornéliusz!” Aki ránézett, megijedt, és megkérdezte: „Mi az, Uram?” Ő pedig felelte neki: „Imádkozásaid és alamizsnáid felmentek Isten elé emlékeztetőül.” ApCsel 10:1-4

Kornéliusz így felelt: „Négy nappal ezelőtt még idáig böjtöltem, és kilenc órakor imádkoztam házamban. Íme, egy férfi állt meg előttem fényes ruhában, és ezt mondta: Kornéliusz, imád meghallgatásra talált, és alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten színe előtt.” ApCsel 10:30-31

Mindent megmutattam nektek, hogy ekképpen fáradozva kell a gyengékről gondoskodni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, akiket mondott: „ Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” ApCsel 20:35

És ebben gyakorlom magam, hogy mindenkor tiszta lelkiismeretem legyen Isten és emberek előtt. Sok év után pedig eljöttem, hogy alamizsnát hozzak népemnek és áldozatokat hozzak. ApCsel 24:16-17

Aki lopott, többé ne lopjon, hanem inkább munkálkodjon, kétkezi munkájával szerezve jót, hogy legyen mit adnia a rászorulónak. Efezus 4:28

Jelenések könyve

Én, Tóbit, életem minden napján az igazság és a jog útján jártam, és sok alamizsnát adtam testvéreimnek és népemnek, akik velem jöttek Ninivébe, az asszírok földjére. Tóbit 1:3

Enemessar idejében sok alamizsnát adtam testvéreimnek, kenyeremet az éhezőknek, ruháimat a mezíteleneknek; és ha láttam népemből valakit halottnak vagy Ninive falai körül heverve, eltemettem. Tóbiás 1:16-17

Adj alamizsnát vagyonodból; és amikor alamizsnát adsz, ne irigykedj a szemed, se ne fordítsd el arcodat a szegénytől, és Isten arca se forduljon el tőled. Ha bőven van, adj alamizsnát; ha kevés van, ne félj adni a kevés szerint, mert jó kincset gyűjtesz magadnak a szükség napjára. Mert az alamizsna megment a haláltól, és nem engedi, hogy sötétségbe ereszkedjen. Mert jó ajándék az alamizsna mindenkinek, aki adja a Magasságos színe előtt. Tóbiás 4:7-11

Adj kenyeredből az éhezőknek, ruháidból a mezíteleneknek, és bőséged szerint adj alamizsnát, és ne irigykedjen a szemed, amikor alamizsnát adsz. Tóbiás 4:16

Jó az ima böjtöléssel, alamizsnával és igazságossággal. Jobb a kevés igazságossággal, mint a sok igazságtalansággal. Jobb alamizsnát adni, mint aranyat gyűjteni: Mert az alamizsna megment a haláltól, és megtisztít minden bűntől. Akik alamizsnát és igazságosságot gyakorolnak, élettel telik meg. Tóbiás 12:8-9

Tóbit pedig befejezte Isten dicséretét. Ötvennyolc éves volt, amikor elvesztette látását, amely nyolc év múlva visszanyerte. Alacsonyat adott, és egyre jobban félte az Úristent, és dicsérte őt. Tóbit 14:1-2

És temess el engem tisztességesen, és anyádat is velem; de ne maradj tovább Ninivében. Emlékezzél meg, fiam, hogyan bánt Aman Achiakharusszal, aki felnevelte őt, hogyan vitte őt a fényből a sötétségbe, és hogyan jutalmazta meg viszont: Achiakharus mégis megmenekült, de a másik megkapta a jutalmát: mert alászállt a sötétségbe. Manassé alamizsnát adott, és megmenekült a halál csapdáitól, amelyeket elé állítottak; de Aman beleesett a csapdába, és elveszett. Most azért, fiam, gondold meg, mit tesz az alamizsna, és hogyan szabadít meg az igazságosság. Miután ezeket mondta, ágyban halt meg, száznyolcvanöt éves korában; és tisztelettel eltemette őt. Tóbiás 14:10-11

A víz eloltja a lángoló tüzet, és az alamizsna engesztelést szerez a bűnökért. Sir 3:30

Ne csüggedj, amikor imádkozol, és ne feledkezz meg az alamizsnáról. (Sirák 7:10)

Nem származhat semmi jó abból, aki mindig gonoszsággal van elfoglalva, és abból, aki nem alamizsnát ad. (Sirák 12:3)

Az ember alamizsnája olyan, mint a pecsétgyűrű, és az ember jó cselekedeteit úgy őrzi, mint a szeme fényét, és bűnbánatot ad fiainak és leányainak. Sir 17:22

Rekeszd el alamizsnát a tárházadban, és az megszabadít téged minden nyomorúságtól. Sir 29:12

Aki szereti az aranyat, nem igazul meg, és aki a romlottságot követi, annak elegébe kerül. Az arany sokak vesztét okozta, és pusztulásuk közel volt. Botránkozáskő azoknak, akik áldoznak neki, és minden bolond elesik általa. Boldog a gazdag, aki hibátlan, és nem az arany után járt. Ki ő? És boldognak mondjuk őt, mert csodálatos dolgokat tett népe között. Kit kísértett meg általa, és tökéletesnek találtatott? Akkor dicsekedjék. Ki vétkezhetett, és nem vétkezett, vagy ki tett gonoszságot, és nem cselekedett? Jója megszilárdul, és a gyülekezet hirdeti alamizsnáját. Sir 31:5-11

Aki jót tesz, finomlisztet áldozik, és aki alamizsnát ad, dicséretet áldozik. Sir 35:2

Testvérek és segítség a nyomorúság idején vannak, de az alamizsna többet hoz mindkettőjüknél. Sir 40:24

A Biblia elveszett könyvei

Az áldott és örökké dicsőséges Szűz Mária, Dávid királyi családjából származott, Názáret városában született, és Jeruzsálemben, az Úr templomában nevelték. Apja Joachim, anyja Anna volt. Apja családja Galileából és Názáret városából származott. Anyja családja Betlehemből. Életük tiszta és igaz volt az Úr színe előtt, jámbor és feddhetetlen az emberek előtt. Mert minden vagyonukat három részre osztották: egyet a templomnak és a templom tisztviselőinek szenteltek; a másikat idegenek és szegény sorsúak között osztották szét; a harmadikat pedig maguknak és saját családjuk szükségleteire tartották fenn. Mária születésének evangéliuma 1:1-4

Ne félj, Joachim, és ne rémülj meg a látványomtól, mert az Úr angyala vagyok, akit ő küldött hozzád, hogy tudassam veled, hogy imádságod meghallgatásra talált, és alamizsnáid Isten színe elé emelkedtek. Mária születésének evangéliuma 2:3

Ezután megjelent az angyal feleségének, Annának, és ezt mondta: „Ne félj, és ne gondold, hogy amit látsz, az szellem. Mert én vagyok az az angyal, aki felajánlotta imádságaidat és alamizsnáidat Isten előtt, és most hozzád küldettem, hogy tudassam veled, hogy leányod fog születni, akit Máriának fognak hívni, és áldott lesz minden asszonynál.” Mária születésének evangéliuma 3:1-2

Hermasz pásztorának harmadik könyve 2:1-13 (Hasonlatok)
1 Amikor a mezőre mentem, és a szilfát meg a szőlőt szemléltem, és a gyümölcseikre gondoltam, egy angyal jelent meg nekem, és ezt kérdezte tőlem: Min gondolkodsz ilyen sokáig magadban?
2 És azt mondtam neki: Uram, erre a szőlőtőkére és erre a szilfára gondolok, mert szépek a gyümölcseik. És ő azt mondta nekem: Ez a két fa példaképül szolgál Isten szolgáinak.
3 És azt mondtam neki: Uram, szeretném tudni, hogy miből állnak ezek a fák, amelyekről beszélsz. Figyelj ide – mondja –, látod ezt a szőlőt és ezt a szilfát? Uram – mondtam én –, látom őket.
4 Ez a szőlőtő, mondja, gyümölcsöző, de a szilfa gyümölcstelen fa. Mindazonáltal ez a szőlőtő, ha nem a szilfa ültetné és nem tartaná, nem teremne sok gyümölcsöt; hanem ha a földön fekszik, csak rossz gyümölcsöt teremne, mert nem a szilfán nyugszik; míg a szilfán nyugodva, önmagáért és azért is terem gyümölcsöt.
5 Nézd tehát, hogy a szilfa nem kevesebb, hanem inkább több gyümölcsöt terem, mint a szőlőtő. Hogyan terem, Uram, kérdeztem, több gyümölcsöt, mint a szőlőtő? Mert, mondta, a szilfára támaszkodó szőlőtő sok és jó gyümölcsöt terem; míg ha a földön fekszik, keveset terem, és az is nagyon rosszat.
6 Ez a hasonlat tehát Isten szolgáinak szól; és a gazdagot és a szegényt jelképezi. Azt válaszoltam: Uram, tedd ezt nyilvánvalóvá nekem. Halld meg – mondta –, a gazdag embernek van vagyona, de az Úr előtt szegény, mert a vagyonával van elfoglalva, és keveset imádkozik az Úrhoz; és az imái, amelyeket mond, lusták és erőtlenek.
7 Amikor tehát a gazdag ember kezébe adja a szegényeknek mindazt, amire szüksége van, a szegény ember imádkozik az Úrhoz a gazdagokért; és Isten minden jót megad a gazdag embernek, mert a szegény ember gazdag az imádságban; és kéréseinek nagy erejük van az Úr előtt.
8 A gazdag tehát mindent megad a szegényeknek, mert érzi, hogy az Úr meghallgatja őt; és annál készségesebben és kételkedés nélkül megadja nekik, amire szüksége van, és gondoskodik arról, hogy semmiben se szenvedjen hiányt.

9 A szegény pedig hálát ad az Úrnak a gazdagokért, mert mindketten az Úrtól végzik munkájukat.
10 Az emberek tehát nem hiszik, hogy a szil teremne; és nem tudják, sem nem értik, hogy ha társaságát a szőlőtőkéhez csatolják, a szőlő kétszeresen gyarapszik, mind önmagának, mind a szilnek.
11 Ugyanígy a szegények is, akik a gazdagokért imádkoznak az Úrhoz, meghallgatást nyernek, és gazdagságuk gyarapszik, mert vagyonuk szegényeit szolgálják. Így mindketten részeseivé válnak egymás jó cselekedeteinek.
12 Aki tehát ezeket cselekszi, azt nem hagyja el az Úr, hanem beírják az élet könyvébe.
13 Boldogok, akik gazdagok, és gyarapodásban érzik magukat; mert aki ezt átlátja, az tud majd valamennyire másokat is szolgálni.

Az Éden elfeledett könyvei

Zebulon testamentuma 2:1-21
1 Most pedig, gyermekek, azt mondom nektek, hogy tartsátok meg az Úr parancsolatait, legyetek irgalmasak felebarátaitokkal, és legyetek irgalmasak mindenkihez, nemcsak az emberekhez, hanem az állatokhoz is.
2 Mindezekért megáldott engem az Úr, és amikor minden testvérem beteg volt, én megmenekültem betegség nélkül, mert az Úr ismeri mindegyikük szándékát.
3 Legyetek tehát irgalmasak, gyermekeim, mert ahogyan az ember bánik felebarátjával, úgy bánik majd az Úr is vele.
4 Mert testvéreim fiai betegek voltak és haldokoltak József miatt, mivel nem mutattak irgalmat szívükben; de az én fiaim, amint tudjátok, betegség nélkül megmenekültek.
5 És amikor Kánaán földjén voltam, a tengerparton, halat fogtam Jákóbnak, az én atyámnak; és amikor sokan megfulladtak a tengerben, én sértetlenül maradtam.
6 Én voltam az első, aki hajót épített, hogy a tengeren vitorlázzak, mert az Úr értelmet és bölcsességet adott nekem hozzá.
7 És leengedtem a kormánylapátot mögé, és egy vitorlát feszítettem ki egy másik, középre felállított fadarabra.
8 És én ott hajóztam a partok mentén, halakat fogva atyám házának, mígnem Egyiptomba értünk.
9 És irgalmasságból megosztottam zsákmányomat minden idegennel.
10 És ha valaki idegen volt, beteg vagy öreg, megfőztem a halat, jól elkészítettem, és mindenkinek felajánlottam, ahogyan kinek-kinek szüksége volt rá, bánkódva és szánva őket.
11 Annakokáért megelégített engem az Úr hallal bőséggel, mikor halat fogtam; mert aki megosztja felebarátjával, sokszorosát kapja az Úrtól.
12 Öt éven át fogtam halat, és adtam belőle mindenkinek, akit csak láttam, és elég volt apám egész háznépének.
13 Nyáron halat fogtam, télen pedig juhokat legeltettem a testvéreimmel.
14 Most pedig kijelentem nektek, mit tettem.
15 Láttam egy embert télen, aki mezítelenül szenvedett, és megszántam őt. Titokban elloptam egy ruhát apám házából, és odaadtam a nyomorultnak.
16 Ti tehát, gyermekeim, abból, amit Isten rátok ruházott, legyetek könyörületesek és irgalmasak minden ember iránt, habozás nélkül, és adakozzatok minden jó szívű embernek.
17 És ha nincs miből adnotok a rászorulónak, legyetek irgalmasak iránta.
18 Tudom, hogy kezem nem talált módot arra, hogy adjak a rászorulónak, és hét futamot sétáltam vele sírva, és szívem szánalommal vágyódott felé.
19 Legyetek tehát ti is, gyermekeim, irgalmasan könyörüljetek minden emberen, hogy az Úr is könyörüljön rajtatok és irgalmazzon nektek.

20 Mert az utolsó napokban is elküldi Isten az ő irgalmát a földre, és ahol irgalmas szívre talál, abban lakozik.
21 Mert amilyen mértékben könyörül valaki felebarátjain, ugyanolyan mértékben könyörül az Úr is rajta.